Dinsdag, 24 Juni 1941 — DAGBLAD — 58ste Jaargang, No. 3331

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel
fl. 1.50 per maand [Aruba fl. 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers fl. 0.10.

Adm.: Tel. 1550. Redactie: Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Ass. Inc
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie op Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

Berlijn meldt successen; Moskou meldt niets.

Roemenen heroveren Cernauti.

Diplomatieke relaties Finland - U. S. S. R. nog niet verbroken.

WAT IS DE MENING IN DE VERENIGDE STATEN?

Een resultaat van de Duits — Russische oorlog gelooft men, zal zijn de economische samenwerking tussen Engeland, de Verenigde Staten en Rusland. Er zijn verschillende meningen of nu ook materialen aan Rusland moeten geleverd worden. Sommige politici beweren, dat Churchill reeds verklaard heeft dat alle hulp moet gegeven worden om Hitler te verdelgen.

Anderen zijn evenwel van mening dat de „lease lend" wet alleen voorziet in hulp aan de democratieën en Rusland kan hierop toch geen aanspraak maken. Zij voegden er aan toe, dat Roosevelt er steeds van gesproken heeft, dat het communisme en het nazisme volkomen gelijke kwalen zijn, die moeten worden uitgeroeid. Ook zeide men, dat het Britannië verboden is volgens de „lease lend"-wet materialen van de Verenigde Staten ontvangen, aan andere landen over te leveren. Diplomatieke kringen wimpelen de quaesties echter af door te zeggen, dat de oplossing van deze vragen pas aan de orde is, als blijkt, dat Rusland materialen nodig heeft, hetgeen nog niet zeker is. Alle zijn het echter eens, dat de Duitse aanval op Rusland een nieuwe reden is om het bewapeningsplan steeds sneller op te voeren.

De Verenigde Staten moeten verhinderen, dat Duitsland Rusland ga domineren.

Zo dit geschieden zou, dan kan Duitsland troepen in Siberië samentrekken aan de overkant van de kusten van Alaska. Ook moet Engeland nu nog meer geholpen worden, opdat het een offensief kan beginnen in de Middellandse Zee tegen Italië. Duitsland zal nu Italië niet kunnen helpen. Dit is een goede kans om dit trouweloze en laffe land te vernederen.

De algemene opinie is, dat Hitler een keer te meer heeft laten zien, dat hij van plan is de wereld te veroveren en dat hij verdragen verbreekt als hem dat in de zin komt. De militaire experts geloven, dat er weinig twijfel bestaat of de Duitsers spoedig het Rode leger zullen verslaan; maar daarnaast betwijfelt men even hard of Hitler een onmiddellijk voordeel van de aanval op Rusland hebben zal. Men gelooft, dat de aanval op Rusland voor Duitsland tevens een camouflage is van de voortdurende mislukkingen van de aanval op Engeland. Nu wil Duitsland zich voorzien van de nodige gebieden om een lange oorlog te kunnen voeren. Het gevolg van deze aanval zal zijn een verslapping van de druk op Libye en op Engeland.

De Verenigde Staten kunnen een kans krijgen om Engeland beter te helpen.

De mening over de Russische weerstand loopt erg uiteen. Sommige zeggen dat Duitsland gemakkelijk winnen zal. Anderen zeggen dat Duitsland wellicht spoedig zich zal weten meester te maken van grote Russische gebieden, maar als het er niet in slaagt het Russische leger te vernietigen, zal het voortdurend moeten strijden in het onmetelijke Russische gebied. Weer anderen zeggen, dat de Russen wel een flinke weerstand zullen bieden. Het Russische moreel, beweren zij, is veel hoger dan dat van de Fransen.

Men neemt algemeen aan, dat Rusland de graanvelden van de Oekraïne vernietigen zal en de mijnen en oliebronnen eveneens voor geruime tijd onbruikbaar zal maken. Zij zullen deze winst aan de Nazies niet gunnen. Hierdoor zal het voordeel van een eventuele tijdelijke overwinning van Rusland voor het jaar 1941 practisch te verwaarlozen zijn en twijfelachtig voor 1942. Zelfs wanneer Duitsland een volkomen overwinning zou behalen, zal het bestuur van dit uitgestrekte gebied een ontzaggelijk riskante zaak zijn. (Washington, (AP), 23.6).

CHURCHILLS SPEECH VINDT WEERKLANK.

De Engelse ochtendbladen ondersteunen met de grootst mogelijke bijval de rede, die Churchill over de radio tot het Engelse volk hield betreffende de Duitse invasie in Rusland. Alle zijn het eens over de quaestie, dat de ideologische geschillen begraven moeten worden ter bereiking van het gemeenschappelijke en voornaamste doel: de vernietiging van Hitler. De pers waarschuwt in het algemeen niet in laksheid te vervallen, nu de oorlog boven Engeland tijdelijk verminderd is. Men eist, dat de luchtoorlog tegen Duitsland en de door Duitsland bezette gebieden worde versterkt en dat men in ieder geval dag en nacht zal bombarderen.

De „News Chronicle" schrijft: „Rusland behoeft geen vrees te hebben, dat wij hier in Britannië zullen verzwakken in ons vaste voornemen Hitler te vernietigen. Hitlers venijn van leugen en bedrog, dat hij nu rond strooit in het Oosten, zal niets vermogen tegen onze en der Russen vastbesloten eis, dat het Naziedom zal worden neergeslagen."

Berichten uit Zwitserland en Turkije vermelden, dat de Duitsers het vertrouwen hebben uitgesproken het Russische leger binnen 3 tot 10 weken te zullen hebben vernietigd. 150 Duitse divisies zijn de Russische grenzen overgestoken en zullen naar schatting tegenover zich vinden 160 Russische divisies. Verscheidene duizenden Duitse tanks nemen aan de strijd deel. Burgarije zal zich neutraal houden. In de Balkan gaan geruchten, dat de Duitsers zullen trachten door de Oekraïne, de Kaukasus en Iran naar de Perzische Golf te komen. In Perzische kringen maakt zich men daarover reeds bezorgd.

Slowakije riep 10 lichtingen soldaten op. Vele Duitse troepen marcheren door het Slowaakse land op weg naar het strijdtoneel. In het land zelf zijn oefenscholen geopend voor Duitse parachutisten (Londen, (AP) 23.6).

LAGUARDIA WAARSCHUWT ITALIË.

De burgemeester van New York, Laguardia, voorspelde, dat vroeg of laat ook een ander pact verbroken zal worden. En wel het pact met bondgenoot Italië. De Duitse aanval is weloverwogen voorbereid na eerst van de Russische hulp geprofiteerd te hebben. „Ik voorspel, dat er nog een andere volledige invasie zal plaats vinden. Wanneer Italië niet zijn gehele economie in Duitse handen zal afgeven, dan zal met Italië hetzelfde gebeuren als nu met Rusland. Dit alles is een onderdeel van het Duitse program om eerst heel Europa te beheersen en dan achtereenvolgens Azië en Afrika (New York, (AP) 23.6).

NOORWEGEN VERSTERKT.

Een Noors nieuwsbureau meldt, dat er plotseling een vermeerderde Duitse activiteit in Noorwegen valt waar te nemen aan de Zuid en Westkust. Duitse troepen trekken ten Westen van Oslo en alle garnizoenen worden belangrijk versterkt. Men is van mening, dat dit duidt of op een mogelijke invasie-poging in Engeland of eenvoudig een voorzorgsmaatregel tegen een mogelijke landingspoging van de Engelsen op de Noorse kusten (Londen, (AP) 23.6).

EEN STROOM VAN MENSEN EN MATERIAAL.

Een ontzaggelijke hoeveelheid oorlogsmateriaal wordt in een onafgebroken stroom vervoerd naar de Westelijke fronten. Het Russische opperbevel gaf geen legercommuniqué uit na het eerste, dat meldde, dat Duitsland het land was binnengevallen. Duizenden werklieden door het gehele land zwoegen hun uiterste best te doen in de fabrieken om de nazistische en fascistische benden te verslaan.

De speech van Churchill, waarin deze hulp belooft aan Rusland, werd op een opvallende plaats in de kranten afgedrukt en ook per radio uitgezonden. Officieel werd echter geen commentaar gegeven (Moskou, (AP) 23.6).

EEN SPAANSE MENING.

Een Spaans blad schrijft, dat de Duitse invasie in Rusland mogelijk is geworden door de overwinning, die de Spanjaarden op bevel van generaal Franco, bevochten hebben in het Spaanse land. De Spaanse jeugd heeft een half millioen doden geofferd voor de woestheid van de Moskouse honden. Velen onzer broeders vielen als slachtoffer van een ziekelijke en krankzinnige leer, die de gewetens verblindt. In dit zo belangrijke uur van de Europese historie kan Spanje verklaren, dat het de eerste veldslag won tegen de Sovjet. Wij zien in Hitler den verdediger van de Europese belangen. Alhoewel onze aanhankelijkheid aan de beginselen der nieuwe Europese orde reeds onverbrekelijk was, is zij nu door deze kruistocht nog meer verstevigd. Alle Spanjaarden gevoelen, dat de communistische nachtmerrie, die sinds 1917 de beschaafde wereld bedreigde, nu zal worden te niet gedaan. Nu zal de dageraad komen na de verschrikkelijke dromen, die ons kwelden (Madrid, (AP) 23.6).

SPAANSE VRIJWILLIGERS.

De Spaanse Minister van Buitenlandse Zaken, Serano Suñer, vertelde aan de pers, dat duizenden Spanjaarden verlangen zich op te geven als vrijwilligers in de strijd tegen Rusland. Hij weigerde de geruchten te bevestigen, die zeiden, dat dit zou worden toegestaan. Wel verklaarde hij, dat hij dit gevoelen van het Spaanse volk volkomen begreep en billijkte.

Onmiddellijk nadat Suñer van den Duitsen gezant Von Stohrer vernomen had, dat Duitsland Rusland had aangevallen, ging hij naar generaal Francisco Franco, met wien hij in het Prado-paleis een langdurig onderhoud had (Madrid, (AP) 23.6).

FINLAND BLIJFT NEUTRAAL.

Zo lang als mogelijk is, zal Finland trachten neutraal te blijven. Alle militaire voorzorgsmaatregelen zijn echter al genomen en volgens een te Helsinki verschijnend blad zeker niet te vroeg. Finland is niet van plan te vechten, tenzij de Sovjet zijn grondgebied niet zou eerbiedigen (Helsinki, (AP) 23.6).

TURKIJE BLIJFT NEUTRAAL.

Turkije heeft plechtig in een verdrag vastgelegd neutraal te blijven in een Duits-Russisch conflict. In sommige kringen koestert men grote verwachtingen voor eventuele gebiedsuitbreiding. Millioenen Turken leven onder Russische dominatie in Azië van de Kaukasus tot aan de Chinese muur toe.

Minister-President Sucru Saracoglu maakte bekend, dat de regering nu ook een handelsverdrag met Duitsland zou afsluiten. **In Ankara beweert men nog steeds ook de vriend van Groot-Britannië te zijn, maar men zal niet toelaten, dat de Britse vloot door de Dardanellen naar de Zwarte Zee ga om de Duitse operaties tegen te werken.** Men is trouwens van mening, dat Engeland dit verzoek ook niet stellen zal.

De Russische vloot in de Zwarte Zee beschouwt men als verreweg veel sterker dan de gecombineerde Roemeense en Duitse vloten. De Russische vloot aldaar schijnt te bestaan uit een slagschip, een nieuwe en drie of vier oude kruisers, en 20 torpedojagers. Duitsland heeft slechts een klein aantal zak-duikboten en Roemenië minder dan 12 torpedojagers en enige torpedo- en patrouilleboten (Ankara, (AP) 23.6).

DUITSERS NEMEN BREST-LITOVSK.

Officieel gaf Radio-Moskou toe, dat de Duitsers Brest-Litovsk hebben genomen (New York, (AP) 23.6).

ROEMEENSE TROEPEN NEMEN CERNAUTI.

Het Britse nieuwsagentschap noemde een bericht uit Bucuresti, dat door de radio van Lyon werd uitgezonden, volgens het welk Roemeense troepen Cernauti hebben bezet. (Londen, (AP) 24.6).

BERLIJN MELDT SUCCESSEN.

Het DNB maakte bekend, dat Duitse troepen na harde strijd door sterke hindernissen van de Sovjet-linie zijn heengebroken in het Midden van het Oostelijk front.

Verder deelt het DNB mede, dat zwakke formaties van Russische bommenwerpers trachtten in de ochtend over Oost-Pruisen te vliegen, doch dat het Duitse afweergeschut zo krachtig was, dat zij werden gedwongen terug te keren en de bommen in het open veld neer te werpen. In de Baltische zee zou een Duitse duikboot een Russische duikboot gisteren nabij het Russische fort Windau in Letland tot zinken hebben gebracht. Hieraan werd toegevoegd, dat een Russische torpedojager in het Oosten van de Baltische Zee op een Duitse mijn liep en tot zinken kwam. (Berlijn, (AP) 24.6).

Het nieuws van vandaag.

Bij stapels komen telegrammen uit Berlijn binnen. Maar merkwaardig genoeg houdt Moskou zich stil. Hoe de situatie dus feitelijk is, is al heel moeilijk uit te maken, want de Duitse telegrammen melden, zoals gewoonlijk, het ene succes na het andere. Via andere plaatsen is evenwel nog wel eens het een en ander te horen. Op deze voorpagina staat bijvoorbeeld een telegram uit New York, volgens hetwelk de Duitsers Brest-Litovsk hebben genomen (ligt ver in het door de Russen geannexeerde deel van Polen). De Roemenen zouden Gernauti hebben teruggeveroverd. Russische vliegtuigen, die boven Oost Pruisen vlogen, zouden zijn teruggejaagd. Hun bommen moesten ze in het open veld neerwerpen. Van de Russen werd vernomen, dat ze het drinkwater in Kaunas misschien zouden hebben vergiftigd. Een Radio-station (wrs. Londen) riep vanmorgen om, dat de Russen gifgassen gebruikten, dat Roosevelt ertegen protesteerde en dat Stalin geantwoord zou hebben in de trant van „waar bemoei je je mee?"

In de Russische couranten is Churchills rede op opvallende wijze afgedrukt (blz. 1).

Burgemeester Laguardia van New York verklaarde: oppassen, Italianen, Adolf kon zijn vriendschap met jullie ook wel eens opzeggen (blz. 1)

De diplomatieke situatie in Oost Europa blijft curieus. Finland is in heftige gevechten met Rusland. Bommen ploffen neer, kanonnen bulderen. Maar evenals in 1939 blijven ze neutraal. De diplomatieke relaties werden nog niet verbroken. Bulgarije en Hongarije hebben hun houding nog niet bepaald. Turkije werkt mirakelen. Het blijft neutraal, maar gaat een nieuw handelsverdrag met de Nazies sluiten, vriendschap met de Britten (maar die mogen ook als vrienden toch niet door de Dardanellen). De Poolse quaestie, reeds sedert 1772 urgent, is weer op een hoogtepunt gekomen. In het „Allerlaatste Nieuws" (blz. 3) dringt Generaal Sikorski aan op herstel van het vredesverdrag van Riga. Dat verdrag — zoals men wellicht herinnert — besloot de Pools-Russische oorlog, waarin Maxime Weygand aan het hoofd van de Franse troepen aan de kant van Polen streed en Warszawa bevrijdde. In Riga werd op 18 Maart 1921 de vrede getekend, waarbij de grenzen van 1793 werden gestabiliseerd en 5 millioen mensen opeens van nationaliteit veranderden (waren Rus, werden Pools onderdaan).

In Spanje is men enthousiast. Het communisme zal thans teniet gaan, zegt men. Vrijwilligers om tegen de Roden te gaan vechten, melden zich al aan (blz. 1).

In Syrië schijnen de Britten al tot aan Palmyra te zijn gekomen (blz. 3).

Raf gevoelt zich thuis boven Keulen, Dusseldorf, Kiel, Wilhelmshaven. Hamburg, Emden etc.

RESULTAAT VAN LUCHTACTIVITEIT AAN HET WESTFRONT.

Officiële Britse kringen maakten bekend, dat 117 Duitse vliegtuigen gedurende de laatste 8 dagen bij aanvallen van de Raf boven Frankrijk en het Kanaal werden neergeschoten. 30 Britse vliegtuigen worden vermist (Londen, (AP) 23.6).

Duitse bronnen zeiden, dat 15 Britse oorlogsvliegtuigen, 7 bommenwerpers en 8 gevechtsvliegtuigen zouden hebben werden neergeschoten bij massa-aanvallen der Raf op de Franse kust. (Berlijn, (AP), 23.6).

DE SUPREMATIE IN DE LUCHT.

Een Amerikaanse legerautoriteit, die de werkzaamheden van de Engelse vliegeniers van nabij beschouwde, verklaarde, dat de Engelsen reeds de suprematie met de luchtmacht over het Noordelijk gedeelte van Europa verworven hebben. Vooral het door Duitsland bezette Frankrijk werd hevig door de Engelsen zwaar gebombardeerd, waardoor indirect een grote steun gegeven werd aan de Russen op het Oostelijk front. De verwoesting, die de Engelsen ook des nachts aanrichten, wekte de woede van de Duitsers zo zeer op, dat zij weder eens een aanval deden op Londen. Hierbij verloren zij echter 7 gevechtsvliegtuigen tegen de Engelsen maar 2.

Rusland zond reeds zijn dank voor de hevige aanvallen der Engelsen op de Duitse oorlogsfabrieken, waaruit ook tevens de macht van Engeland bleek in de lucht. De Amerikaanse waarnemer vertelde, dat de Britten nu een veel groter aantal vliegtuigen gebruiken dan in het begin van de oorlog.

Ieder vliegtuig voert een bommenlast mede van 4 tot 8000 pond. In een jaar tijd is de macht der beide partijen reeds bijna omgedraaid. Nu wordt Duitsland iedere nacht aangevallen, in het biezonder het Ruhrgebied. De enige werkelijke hulp, die de Engelsen aan de Russen kunnen geven, is een steeds toenemende luchtaanval op Duits gebied. Ieder Duits vliegtuig, dat wordt neergeschoten, vermindert het totale aantal, waarmede de Engelsen en Russen worden aangevallen.

De Amerikaan zeide nog, dat de schade, die de Engelsen in Duitsland veroorzaakt hebben, reeds nu al veel groter is dan die, welke de Duitsers in Londen hebben aangericht. Kolossale fabrieken veranderden in een hel van vuur en slechts puinhopen bleven over. De meest geraffineerde gecamoufleerde vliegvelden werden ontdekt en onverwachts aangevallen met een groot verlies van op de grond staande vliegtuigen. De suprematie van de Engelsen in de lucht is nu reeds bereikt en van nu af moet het crescendo gaan. (Tom Yarbrough, Londen, (AP) 23.6).

DE RAF BOVEN DUITSLAND.

De Raf vernietigde tijdens haar tochten boven Noord Frankrijk in de late namiddag 7 Duitse gevechtsvliegtuigen. Veel minder tegenstand dan anders werd van de Duitse luchtmacht ondervonden. Van deze tochten keerden 2 vliegtuigen niet terug. Achtereenvolgens vertrokken golven Engelse vliegtuigen over het Engelse Kanaal om tot diep in het binnenland belangrijke militaire en industriële objecten te bombarderen (Londen, (AP) 23.6).

GENERAAL WEYGAND VEROORDEELT ENGELAND.

In een rede, die generaal Maxime Weygand te Casablanca hield, veroordeelde hij Engeland, die van bondgenoot vijand geworden was. Hij verklaarde, dat de Noord Afrikaanse troepen het Franse Rijk tegen iedere aanval van wien dan ook zouden verdedigen (Casablanca, (AP) 23.6).

Kapitein Meyboom voor de Krijgsraad.

Maandagmorgen om 9 uur kwam de zaak van Kapitein Cornelis Marinus Meyboom alhier voor de Krijgsraad, welke zaak, evenals die van Curiel, nogal veel stof heeft doen opwaaien op ons overigens nogal stofrijke eiland.

President van de Krijgsraad was Dr. Adolf W. M. Desertine, die werd bijgestaan door de Kapiteins Langeveld en Schoo.

Advocaat-Generaal Mr. L. C. Kwartsz trad op als Auditeur-Militair (de aanklager dus), terwijl Mr. Abraham Papier als verdediger voor den gedraagde optrad.

Kapitein Meyboom wordt ervan beschuldigd, nadat Nederland de oorlog aan Duitsland verklaard had, als directeur der N. V. Meybooms Handelsonderneming, met Duitse firma's in Zuid-Amerika handel te hebben gedreven, met name de firma's Hauenschild & Co. te Caracas, Venezuela en Telefunken te Lima, Peru, aan welke firma's hij bestellingen zou hebben gezonden voor auto- en radio-onderdelen van Duits fabrikaat.

Nadat de Heer Meyboom zijn naam etc. heeft opgegeven, worden hem door den President vragen gesteld over bijzonderheden de N. V. betreffende. De Heer Meyboom deelt mede, na de oorlog zich weinig met de zaak bemoeid te hebben en deze grotendeels in handen te hebben gelaten van zijn klerk, die de bevoegdheid had om quitantie's e.d. te tekenen en kleinere transacties zelfstandig te verrichten. Kapitein Meyboom voelde zich 100 % militair en oefende, naar hij zeide, slechts contrôle uit over de N. V., waarvan hij directeur was. De correspondentie met Zuid-Amerika was hem gedeeltelijk bekend, alsmede dat de onderdelen Duits fabrikaat waren. De naam van de firma Hauenschild & Co. had hem echter niets gezegd, van welke firma hij enkele malen leveranties ontvangen heeft. De maatregelen van het Gouvernement ten aanzien van de handel met Duitse firmanten was M. over het algemeen niet bekend en slechts na de zaak Curiel is hij enigszins ongerust geworden over de handelingen en sprak hierover met zijn klerk Willems en zijn employé Jacques A. W. M. Claessen, die tevens in dienst was bij de Commissie Regeling Rechtsverkeer.

Genoemde Claessen zou in verband met zijn betrekking bij de Commissie, hebben beloofd, bij aankomst der bestemde goederen de zaak in orde te zullen brengen, welke goederen dan niet meer zouden worden geaccepteerd.

Kapitein Meyboom deelde nog mede, dat hij bij het uitbreken van de oorlog tussen Nederland en Duitsland had gezorgd om alles wat met Duitsland te maken had, weg te doen, zodat men gezien zijn Duitse agentschappen, niet zou denken dat hij pro-Duits was.

Verdediger Mr. Papier stelde hierop enkele vragen: „Is beklaagde opgehouden handel te drijven met Hauenschild?"

„Ja", antwoordde M., „in Februari of Maart van dit jaar". Verder zeide hij de bestellingen gedaan te hebben om mensen, die onderdelen nodig hadden, een genoegen te doen.

Verder vroeg de verdediger of gedaagde belast was met de Administratie in verband met de aankomst der Engelse troepen en het onder de wapenen komen der schutters. Hierop antwoordde M. bevestigend. Met de aankomst der Engelsen was hij de gehele maand Mei en de maand Juni van het vorig jaar druk bezig. Met de schutters was hij enkele weken in December belast. De verdediger wijst er hierbij op, dat juist in die tijden de bewuste brieven geschreven werden, gedurende welke tijd gedaagde zo goed als geen contact had met zijn kantoor.

Gedaagde zegt, dat de originele brieven vermoedelijk door hem werden getekend. Hij neemt echter aan, de meeste brieven niet getekend te hebben, aangezien de copieën niet door hem geparafeerd zijn.

Vervolgens wordt getuige **Kapitein Venema** voorgeroepen:

De Kapitein heeft verschillende stukken correspondentie gezien, doch kan niet verklaren of dit alle stukken zijn, die hem door Rechter Desertine worden voorgelegd.

Mr. Papier vraagt hierop of de getuige zich een bepaalde brief kan herinneren, waarin de firma Telefunken in Lima schrijft dat een bepaald geldsbedrag voor de artikelen moet worden betaald.

Hierop antwoordt getuige ontkennend.

De verdediger vraagt vervolgens hoe laat hij Kapitein Meyboom in een bijeenkomst op kantoor heeft ondervraagd, waarbij aan dezen correspondentie werd voorgelegd.

De getuige verklaart, dat dit op Zaterdag 26 April was, om ongeveer 11 uur 's voormiddags.

De volgende getuige is **P. O. Elizabeth**, genoemd Willems, klerk van den heer Meyboom. Na verschillende bijzonderheden over zijn werkzaamheden verteld te hebben, deelt hij mede, de correspondentie geschreven te hebben, welke hij beschouwde als in opdracht uitgevoerd. De naam Hauenschild had hij in het agentschappenboekje gezien.

Vervolgens kon getuige verklaren bij een onderhoud aanwezig te zijn geweest met zijn Directeur Meyboom en den heer Claessen, waarbij de heer Meyboom zijn ongerustheid had te kennen gegeven over de bestellingen naar aanleiding van de zaak Curiel. M. zou hierbij gezegd hebben: „Laat maar schieten", waarbij bedoeld werd, dat niet verder moest worden ingegaan op de zaak met de Duitse firma in Peru, terwijl de goederen bij aankomst niet in ontvangst zouden worden genomen.

Claessen zou verder hierbij hebben gezegd de zaak in orde te zullen maken als de goederen aankwamen.

Ook deelt getuige mede, dat op Zaterdag 26 April, ongeveer tussen 13 en 13.30 uur rechercheur Van der Kroeff en enkele andere politieambtenaren op kantoor waren geweest om te vragen naar correspondentie met Duitse firma's. Hierop werden enkele brieven in beslag genomen. Welke dat waren, kan getuige niet verklaren.

Op een vraag van den verdediger waarom het kantoor van de handelsonderneming verhuisd was naar de woning van den heer Claessen, deelde getuige mede, dat dit gedaan was, omdat dit door den heer Meyboom met den heer Claessen was afgesproken om het laatstgenoemde gemakkelijk te maken ook in de avonduren werkzaamheden te kunnen verrichten. Verder zegt getuige niet met zekerheid te weten wie de brieven ondertekend heeft, hij of de heer Meyboom.

Inspecteur Seppen is de volgende getuige. Hij verklaart van de stukken of correspondentie niets gezien te hebben. Wel is hij op de hoogte van het bestaan van een brief die op de zaak betrekking heeft. Dit had hij van rechercheur Remmé vernomen.

Op een vraag van den verdediger antwoordde getuige, niet te weten hoe deze brief den rechercheur bereikt heeft.

Vervolgens is getuige **Van der Kroef**, Hoofdinspecteur van Politie, aan het woord.

Hij verklaart Claessen te hebben aanbevolen bij den Heer Meyboom voor de betrekking, gezien de Kapitein bij het uitbreken van de oorlog iemand nodig had.

De verdediger Mr. Papier vraagt of gedaagde iets weet van een brief uit Lima over prijsopgave. Getuige antwoordt hierop bevestigend en zegt dat deze brief in zijn bezit is. Meyboom zou deze brief nooit gehad hebben.

Op een vraag van den verdediger of hij deze brief niet van den heer Claessen heeft gekregen, antwoordt getuige ontkennend. Hij vermoedt zelfs dat Claessen genoemde brief nooit gezien heeft. Hij weigert thans echter te zeggen van wien hij de brief wel had ontvangen.

De President vraagt hierop of hij de brief wil halen, waarop getuige de zaal verlaat.

Intussen wordt **Mr. Silvain Groen** als getuige opgeroepen. Hij verklaart Claessen te kennen en zegt, dat deze in dienst is bij de Commissie Regeling Rechtsverkeer sedert vorig jaar Juni.

Volgens getuige bestaan de werkzaamheden van Claessen bij de Commissie uit heel eenvoudig werk, o.a. is hij belast met de incasso-afdeling.

Op een vraag van den verdediger of Claessen kon weten dat de toestemming van de Commissie voor het handelen met Duitse firma's nodig is, antwoordt getuige Groen, dat Claessen dit redelijkerwijze zou kunnen weten, doch dit hangt geheel van 's mans intellect af.

Inspecteur van der Kroeff, die intussen met de gevraagde brief terug is, wordt weer opgeroepen. De brief is gedateerd 28 Februari 1941.

Als de verdediger wederom vraagt van wien de Heer Van der Kroeff de brief gekregen heeft, weigert deze dit te zeggen.

Rechter Desertine vraagt of hij dit ook niet met gesloten deuren wil zeggen.

Getuige weigert ook dit en beroept zich op zijn ambtsgeheim.

Hier komt **Mr. Papier** ertussen en vraagt of de Krijgsraad zich wil uitspreken over het ambtsgeheim van den Heer Van der Kroeff.

Rechter Desertine zegt, dat de Krijgsraad dit in de Raadskamer zal uitmaken.

Vervolgens komt de verdediger wederom met een nieuwe quaestie opdagen. Hij wijst erop, dat volgens verklaringen van den Heer Meyboom en Kapitein Venema er bij de conferentie op 26 April des morgens om 11 uur, waarbij Kapitein Meyboom ondervraagd werd, correspondentie op tafel gelegd was. De verdediger vraagt hoe het mogelijk is, dat er om 11 uur correspondentie in handen der politie was, terwijl pas om ongeveer 13 uur de correspondentie in het kantoor van de handelsonderneming in beslag genomen werd?

Ook thans beroept de getuige zich op zijn ambtsgeheim en zegt de President dat hierover in de Raadskamer zal worden beslist.

Het is intussen 12.30 geworden en de President stelt de zaak uit tot 14 uur.

Volgende getuige is de Heer **Aldewereld**, in dienst bij de Administratie van Financiën, Afdeling Deviezencontrôle.

De verdediger vraagt of in Januari 1941 door gedaagde vergunning gevraagd is om een chèque te mogen zenden aan Hauenschild & Co.

Getuige verklaart, dat hij pas in Juni dit heeft nagezien om te kijken of de zaak correct gebeurd is en legt een zg. Formulier D voor, waarin de aanvrage van den Heer Meyboom werd toegestaan. Verder wordt op verschillende bizonderheden, de Deviezen-contrôle betreffende, verder ingegaan, waarbij getuige o.a. zegt, dat een Duits klinkende naam geen reden zou kunnen zijn voor de contrôle om zich in verbinding te stellen met de Commissie Regeling Rechtsverkeer, teneinde nadere gegevens in te winnen.

Laatste getuige van de dag is **J. A. W. M. Claessen**, employé in dienst bij de firma Meyboom, tevens in betrekking bij de Commissie.

Het schijnt dat de verdediger op dezen getuige zijn aandacht gevestigd heeft, gezien de talrijke vragen die hij hem stelt.

Getuige verklaart de afdeling verzekeringszaken der firma Meyboom onder zich te hebben en tevens contrôle uit te oefenen op de boekhouding. Bij de Commissie is hij belast met de incasso-afdeling. Hij verklaart echter dat de strekking van de Wet betreffende de Commissie hem niet bekend is en hij de verordening niet heeft gelezen.

Hij wist wel dat er goederen uit Zuid-Amerika moesten komen, doch verder niet. Na de quaestie Curiel was hij aanwezig bij een onderhoud tussen den Heer Meyboom en diens klerk, bij welke gelegenheid hij, gezien zijn betrekking bij de Commissie, had toegezegd, bij aankomst der goederen uit Peru, de zaak te zullen bespreken met de Commissie.

Als de verdediger van gedaagde vraagt of aan getuige van politionele zijde vóór de zaak aan het rollen kwam, inlichtingen zijn gevraagd over de firma Meyboom, antwoordt getuige ontkennend. Ook zegt hij nooit te hebben verklaard, dat gedaagde pro-Duits zou zijn of verder onaangenaamheden over hem te hebben verteld.

Intussen is het reeds 16 uur geworden en aangezien er voorlopig geen andere getuigen te horen zijn, sluit de President de zitting en deelt mede, dat deze zal worden voortgezet op Donderdagmorgen 9 uur a.s.

Nederland.

DE JAPANS-NEDERLANDSE ONDERHANDELINGEN.

De plotselinge afbreking van de Japanse onderhandelingen ter verkrijging van essentiële grondstoffen uit Nederlands-Indië vindt, zoals achteraf blijkt zijn oorzaak in de Duitse geheime mededeling, dat Duitsland Rusland zou aanvallen. Japan verlangde oorlogsmaterialen voor Duitsland.

Toen echter realiseerde Japan zich dat de Trans-Siberische spoorlijn weldra geblokkeerd zou zijn en had een verder aandringen dus voorlopig weinig zin. Men betwijfelt, of de Duits-Russische oorlog veel verandering zal brengen in de verhoudingen van de Stille Zuidzee. Later is het echter niet onmogelijk, dat Japan zich meer zal laten gelden, wanneer het ziet, dat het de troepen aan de Russische grens zal kunnen weghalen omdat de communistische dreiging verdwenen is. (Batavia, (AP), 23.6).

HUISELIJKHEID BIJ PRINSES JULIANA.

De Prinses en de Prins zijn weer in Canada om te genieten van nog een week familie-gezelligheid voordat de Prins naar Londen teruggaat. Van Aneta komen nog enkele aardige bizonderheden over het verblijf in de Verenigde Staten. Zo vertelt een medewerker van dat persbureau hoe hij in het huis van de familie Jefferson Coolidge te Boston met de Prinses in de bibliotheek was voor een informeel babbeltje: de Prinses was juist thuis gekomen van het winkelen, had speelgoed gekocht voor de prinsesjes, thuis in Ottawa, Juliana zag er fris uit in een **beige jurk, jonger dan haar 32 jaren.**

Prins Bernhard was er ook, maar toen de Prinses de poppen liet zien die zij voor haar kinderen had gekocht, zei hij: „Ik heb iets vergeten!" en snel liep hij de kamer uit.

De verslaggever vertelde dat **alle** Nederlanders zo veel mogelijk over haar horen tot in de kleinste details en de Prinses zei: „**dit is dan helemaal** wederkerig en sinds ik een prachtige Philipsradio heb gekregen, luister ik iedere dag naar Radio Oranje en naar de berichten uit Oost- en West-Indië. **Bovendien krijg ik veel kranten** uit Oost-Indië, **Curaçao** en Suriname, die ik goed lees — van ons leven in Canada is zo weinig te vertellen. We leven zo'n rustig ongecompliceerd leven — ik geniet van het opgroeien en het onschuldig gebabbel van mijn kinderen. Natuurlijk was het ook voor hen een hele opwinding dat Vader zo plotseling verscheen.

Beatrix zei de hele dag niets anders tegen iedereen dan „pappie van Trix is er." Ook Ireentje herkende haar vader gauw nadat ze in het begin even heel verlegen was geweest.

Toen de verslaggever over de Koningin begon te spreken zei de **Prinses**: „Ik krijg veel brieven van moeder; zij is zo dapper, al haar brieven; al haar woorden zijn steeds weer bewijzen van haar absolute zekerheid dat Nederland bevrijd zal worden en van haar onverbiddelijkheid om alles te doen om dit ogenblik te verhaasten..."

Toen kwam prins Bernhard weer binnen, een pakje in de hand. Hij zei: „Ik heb een klein cadeautje voor je gekocht..."

INTERVIEW MET PRINS BERNHARD.

Prins Bernhard heeft in de Verenigde Staten veel interviews toegestaan. Aan de mededelingen daarin gedaan wordt het volgende ontleend:

Over het Nederlandse Legioen in Engeland:

„Ik bezocht onze soldaten herhaaldelijk. De geest is schitterend. Het kamp is zeer modern. De meesten zijn nu goed geoefend. Zij hebben maar een wens: naar Nederland gaan om de Duitsers te lijf te gaan."

Over het vliegen bij de R.A.F.:

„Ik mag helaas niet over het Kanaal naar Duitsland en de bezette gebieden vliegen, maar ik vlieg herhaaldelijk mee op patrouillevluchten boven Engeland."

Over de Koopvaardijvloot:

„Ik kan niet genoeg zeggen welk een onbeschrijfelijk goed en dapper werk ook de Nederlandse koopvaardijbemanning doet en hoezeer dat ook door de Engelsen begrepen en gewaardeerd wordt".

Over het Prins Bernhardfonds:

„De prachtige giften uit Oos-Indië, Curaçao en Suriname hebben ons in staat gesteld 80 Spitfires, 28 bommenwerpers, 2 nachtvechters en 1 motortorpedoboot aan te bieden. Die bommenwerpers hebben Nederlandse bemanningen".

Over bezoek aan Curaçao:

„De Prinses en ik hebben het vaste voornemen na de oorlog een lange reis te maken om al onze vrienden en helpers in Oost-Indië, Suriname en Curaçao te bezoeken en te bedanken".

Over de haat der Duitsers:

„Mijn moeder en mijn broer, die er alleen maar van kunnen worden beschuldigd dat zij mijn moeder en mijn broer zijn, worden in Duitsland door iedereen geboycot. Niemand kijkt ze aan of spreekt met hen. Mijn broer is uit het Duitse leger ontslagen op 22 Mei, toen duidelijk gebleken was, dat ik trouw aan Nederland wilde zijn en geen vijfde-colonnist en dat ik integendeel vast besloten was de nazies met al mijn kracht en energie te bestrijden".

DE K.L.M. VLIEGT NOG ALTIJD TUSSEN BATAVIA EN LYDDA.

Sedert enkele dagen vliegt de K.L.M. twee maal per week (in stede van een maal) tussen Batavia en Lydda. Het luchtverkeer tussen Singapore en het midden-oosten is zeer toegenomen evenals het postvervoer van Nieuw-Zeeland en Australië voor de Anzacs die in Palestina, Egypte, Syrië zijn.

Aneta voegt hieraan toe: „Wij vernemen dat de K.L.M.-lijn Lissabon — Engeland drukker en veelvuldiger bevlogen zal worden **en details omtrent de nieuwe K.L.M.lijn in West-Indië worden met spanning afgewacht."**

(Van wege de Directie van de K.L.M. werd ons medegedeeld, dat nog geen nadere bizonderheden over deze nieuwe luchtlijn konden worden gegeven).

ZAAKGELASTIGDE CRAANDIJK.

De voormalige Nederlandse Zaakgelastigde te Boedapest, **F. W. Craandijk**, die aan de Hongaarse regering mededeelde dat Nederland de diplomatieke betrekkingen afbrak, is via Moskou, Siberië, Japan, in Batavia aangekomen waar hij aan het Departement van Economische Zaken zal gaan werken.

DE REGERINGSVERKLARING IN SURINAME.

Ook in Suriname en Nederlands-Indië is, naar men weet de verklaring die de Gouverneur van Curaçao hier jl. Maandag gehouden heeft, bekend gemaakt. De Surinaamse Pers gewaagt van, een historische gebeurtenis, die er te meer de nadruk op legt, dat alle krachten moeten worden geconcentreerd op de bevrijding van het moederland.

Slechts op de grondslag van de gezamenlijke overwinning zijn nieuwe imperiale verhoudingen op te bouwen. Alles hangt af van de vernietiging van den vijand. Daarom is geduld geboden.

De ook in Curaçao bekende heer van Os van Delden (employé van de K.L. M.) is te Paramaribo tot luitenant beëndigd en als opvolger van luitenant Groenewegen benoemd tot Adjudant van Gouverneur Prof. Dr. Kielstra.

WAT HET RODE KRUIS DEED.

Het Londense Comité van het Nederlandse Rode Kruis heeft sedert zijn oprichting (3 Juni 1940) ±400 vluchtelingen naar de Oost geholpen, 300 naar de V.S. en 100 naar andere landen. Maar nog 2200 refugees uit Nederland bevinden zich in Engeland.

NIEUWTJES UIT NEDERLANDS-INDIË.

Zaterdag waren Yoshizawa en de andere leden der Japanse delegatie aan een afscheidsmaaltijd bij den Gouverneur-generaal. Maandagavond bij Dr. van Mook.

Dr. J. R. van der Schrieck op weg van Batavia naar Londen verklaarde, hervatting der Indische-Japanse onderhandelingen lijkt mij waarschijnlijker dan een gewapend conflict.

De gemeenteraad van Soerabaya heeft een dienst tot voedselvoorziening en distributie ingesteld voor het geval dit nodig mocht zijn evenals maatregelen tot het gereedmaken van maaltijden wanneer de bevolking daartoe niet in staat mocht zijn.

De Australische filmmaatschappij, Argosy, heeft een film vervaardigd van Nederlands-Indië waarvoor de Indische burgerlijke en militaire autoriteiten alle medewerking hebben verleend.

De Bataafse gaf proefboren in Lhosoekow (Atjeh). Het is een zeer moeilijk terrein. Er moest een nieuwe weg voor worden aangelegd.

De volgende officieren zijn op weg van Indië naar Engeland waar zij zullen dienst doen bij het Nederlandse legioen. Luit. Kol. Meyer, Majoor L. A. van den Berge, de Kapiteins F. Mollinger en H. C. C. Pel, de Eerste-luitenants W. J. Scheepens en H. E. Wijnmalen.

Indië heeft weer 5000 pond sterling voor een Spitfire naar Londen gestuurd.

De naam zal Hoeloe Hoengai zijn.

Het Nederlands Indische Gouvernement heeft 130.000 gulden aan het Rode Kruis gegeven voor 1942.

De lijst van aandelen verhandelbaar aan Ned. Indische beursen is uitgebreid met de aandelen van, H. V. A., Internatio en Java-Sumatra Handelmij.

ARUBA.

DE GOUVERNEUR NAAR ARUBA.

Zijne Excellentie de Gouverneur zal 8 Juli as. naar Aruba komen voor een 14-daags officieel bezoek aldaar. De Dames Wouters zullen medegaan. De familie gaat haar intrek nemen in het vroegere woonhuis van den heer Schütte op De Klip.

Adjudant Emil van de Laarschot zal in het begin en aan het eind van dit verblijf den Gouverneur vergezellen. Op 22 Juli keert men weder naar Curaçao terug.

EXAMENS MACHINESCHRIJVEN

Aan het St. Dominicus College te Oranjestad behaalden op 14 Juni het diploma voor Machineschrijven van de Bond van „Grote" Schrijvers St. Genesius' de heren: Fr. Theidorus J.; Jacobo Geerman; Silvester Vrolijk; Marco Castro. Afgewezen een candidaat.

„Johannes is zijn naam".

Millioenen vaders zullen gezegd hebben, wat de stom-geslagen Zacharias op een was-tafeltje krabde, dat Johannes de naam van het pas geboren kind zou zijn.

In de gloeiende hitte van de barre vlakten van Palestina stond hij. Het publiek pelgrimeerde erheen. Als er in de Heilige Schrift staat, dat de mensen uittrokken om eens naar Johannes' preken te luisteren, moet men het zeker niet opvatten als een verfrissende middagwandeling na de siësta. Uren en uren trekken op ezels is het van Jeruzalem naar de Jordaan en zelfs vanuit Jericho kan men er nog bijna niet komen. Maar aan de met wuivend riet begroeide Jordaan-oever stond Johannes, het hoogtepunt der historie, toen Jesus nog het verborgen leven leidde. De gehele historie van Israël klimt tot hem op. Hij alleen was, behoudens Maria en Haar Zoon, onderwerp der profetieën geweest in deze eeuwen, in hem vond de groei van Israëls volk zijn grens. Geen groter dan hij was ooit geboren, geen grotere zou ooit geboren worden, behalve de Messias.

Daar staat de hoekige en tragische figuur van Johannes, die in alle komende eeuwen het thema van discussie, veneratie en kunst zou zijn. Het was tijdens de regering van Antipas, die in het jaar 4 aan Herodes den Grote was opgevolgd als vorst over Transjordanië (nu nog actueel gebied). Philippus regeerde over Noordelijke streken.

Johannes zocht de meest barre streek uit. Heet, gloeiend heet, met muggen en ander gedierte, met barsten in de grond van de hitte, diep beneden de zeespiegel. Alleen vlak langs de Jordaan groeide wat. **Boetvaardigheid** was Johannes' eerste woord. En als hij van het toneel verdwijnt en de Christus openbaar gaat optreden is ook diens eerste woord: Doet boetvaardigheid, want nabij gekomen is het rijk der hemelen. In de vele boeken, die over Jesus en Johannes geschreven zijn, wordt telkens herhaald hoe gelijk hun beider levens zijn. En in de Westerse liturgie werd die gelijkheid nog beklemtoond door het feit, dat Johannes' geboorte evenals die van Jesus' door een nacht-, dageraad- en dagmis werd gevierd (verdween later), terwijl op 23/24 September ook de ontvangenis van dezen grootsten heilige werd gevierd (bestaat hier en daar nog in de r.k. kerk).

Hoe ver van fanatiek was deze geweldige, die de eerste en grootste der asceten voor zichzelf geweest is. Aan eerlijke mensen, die hem vragen wat te doen, antwoordt hij: Wie twee klederen heeft, dele met iemand die er geen heeft. Tot den verachten en gehaten belastingontvanger zei hij: Overvraag de mensen niet. Soldaten kwamen vragen wat te doen: Doet niemand last aan, verklikt niemand en weest tevreden met uw soldij. Maar als Phariseeën en Sadduceën bij hem komen, dan wordt Johannes bars: Adderengebroedsel, vaart hij tegen ze uit, wie heeft u geleerd de naderende toorn te ontvlieden? Brengt dan goede vruchten van boetvaardigheid voort en begint niet met bij uzelven te zeggen: wij hebben Abraham tot onzen vader......

Daar kwam ook Jesus om gedoopt te worden. De heiliging van het heelal noemden de Vaders dit, want de Jordaanwerd geheiligd door de nederdaling van zijn Schepper in zijn wateren, de zon die deze wateren mocht beschijnen en doen verdampen, de luchten die de damp mochten dragen en het aardrijk, dat het Jordaanwater als regen mocht terugontvangen.

Johannes cijferde zich in het besef van hoogste vriendschap weg. Er zijn verhalen, dat Jesus en Johannes ook jeugdvriendjes zijn geweest. Het is waarschijnlijk, al kan men het niet bewijzen.

Maar zijn ware vriendschap blijkt, als zijn leerlingen ijverzuchtig worden omdat Jesus meer navolgers krijgt dan hij. Met heilige en teder klinkende onbaatzuchtigheid wijst hij hen terecht: ....Die de bruid heeft, is de bruidegom. Maar de Vriend des Bruidegoms, die naar hem te luisteren staat, is hartelijk verheugd om de spraak van den bruidegom.......". Een vriend, die zó opgaat in de vriendschap, dat zijn hoogste vreugde slechts is als hij ergens staan mag om de stem van zijn vriend te beluisteren. Ja, waarlijk, voegt de zo fijn besnaarde Johannes er nog eens aan toe, mijn vreugde is volkomen en overvloeiende. Hij moet wassen, maar ik minder worden.

Het Heilig Woord van God zelf noemt dezen man als op een voet van gelijkheid staande den Vriend van den Bruidegom.

Korte tijd daarna komt Johannes aan het hof van Herodes Antipas. Antipas was gehuwd met Aretas, een Arabische dochter. Maar bij een visite aan zijn broer Philippus, die hierboven reeds ter sprake kwam, werd hij verliefd op diens vrouw (en nicht) Herodias. Na enige tijd komt Herodias met haar dochter Salome (plm. 15 jaar) bij Antipas wonen. Johannes heeft daarover zijn vermaard geworden „non licet"", „het past u niet uws broeders vrouw te hebben" uitgesproken, midden in het aangezicht van den vorst. Bijna 20 eeuwen later zou een soortgelijk geval zich nogmaals voordoen, toen een Anglicaans aartsbisschop aan een regerend vorst publiekelijk weigerde om het huwelijk met een gescheiden vrouw in te zegenen. Meestal evenwel vindt men de gemakkelijker weg van „soepelheid". Johannes was niet soepel en ging in de kerker. Van daaruit laat hij bij Jesus informeren betreffende Diens verheven zending. Hij deed dit, aldus Johannes Chrysostomus, om nog vanuit de kerker aan de scharen te prediken en Jesus tot wonderen en bekentenissen uit te lokken. Als de gezanten teruggegaan zijn om de wonderdaden aan den gevangen Johannes te melden, barst de Heiland der wereld in een lofrede uit:

Wat zijt gij naar de woestijn gaan zien? Een riet, dat door de wind bewogen wordt. Johannes, die Herodes in het aangezicht sloeg, was zeker niet zo'n riet, waarvan de Jordaanoever vol is. Een mens in zachte kleren gedost? Zij, die zachte kleren dragen, zijn in de paleizen der koningen. Johannes, die in de woestijn een kemelsharen mantel had gedragen en in zijn kerker nog wat minder had, was dat zeker niet.

Maar waarom zijt ge dan toch uitgegaan? Om een profeet te zien? Ja, zeg Ik u, meer dan een profeet. **Dit** is de man, van wien geschreven staat: Ziet ik zend Mijn Engel voor Uw aangezicht uit, die U Uw weg bereiden zal. Voorwaar, onder degenen, die van vrouwen geboren zijn, is geen grotere opgestaan dan Johannes de Doper, maar de kleinste in het koninkrijk der hemelen is groter dan hij. Woorden, die misschien meer geheimzinnig klinken dan zij in werkelijkheid zijn, als men zich realiseert, dat deze toespeling geen betrekking heeft op de persoonlijke heiligheid van Johannes, maar op het ambt dat hij vervulde. In hem toch bereikte een tijdperk het hoogtepunt om terstond gesloten te worden. In Christus begon de wereld van voren af aan. Zie, Ik maak alle dingen nieuw. Maar van de dagen van Johannes den Doper af tot nu, aldus vervolgt Hij, wordt het rijk der hemelen geweldig besprongen en geweldenaren nemen het in......

Geen groter geboren van vrouwen dan Johannes, aldus de Christus.

Antipas richt een van de orgieën aan, die berucht zijn uit de decadente tijd van toen en nu. Herodias zal dansen. Als beloning vraagt zij op het stoken van haar haatvolle moeder, Johannes' hoofd op een schotel. Antipas huivert, maar daar zijn zijn gasten en hier is zijn prestige. Hij geeft het bevel. Misschien is geen tafereel zo weerzinwekkend als dit: de troep dronken vleiers met den koning, dien zij verachtten, de koning beschonken en trillend in zijn door wellust uitgemergeld lijf, het hysterische meisje en elders in het paleis de daemonische vrouw, die in haar wraak deze misdaad in scène had gezet. Beneden in de kerker de enige man, die gereed was zijn God te ontmoeten. Misschien dat de verheven zieleluister, die Johannes gedurende deze minuten gekend heeft, in de eeuwigheid pleiten zal ten bate van hen die daarboven in wilde wellust, zotte hysterie, haat en vrees zaten.

Hier stierf de **Martelaar der Kuisheid.**

Johannes' gebeente vond reeds spoedig verering. Over alle delen der wereld werden zijn relieken verspreid. In het reliekenhuis van het Vaticaan wordt bij de plaatsing met de grootheid der heiligen rekening gehouden.

Honderden en honderden kristallen urnen, elk goed verzegeld, staan daar. Op het altaar zelf staat de urn met de rest van het kruis van Christus. Ter rechterzijde de urn met wat overblijfselen van kledingstukken der H. Moedergods, direct daarnaast die urn met gebeente van Johannes den Doper. Daarna is er een grote tussenruimte, dan komt de urn met de relieken van St. Josef.

Links van het altaar de relieken der apostelen.

Dezen, voorzichzelf zo harden en daardoor zo fijn besnaarden en medegevoelenden asceet heeft de historie de bijnaam van Engelgelijke gegeven. Zij heeft hem vereerd met een hulde, die alle andere heiligen overtrof — behoudens die der Heilige Moedergods —, ook al werd dat in het verloop der vorige eeuw in West Europa en wat onder invloed daarvan stond, vergeten. Met Christus en Elias zal hij wederkomen op de wolken, zegt de vrome volkstraditie. En onze voeten zal hij richten op de weg des vredes, getuigt van den Voorloper de Heilige Geest.

Curaçao.

CUROM-NIEUWS.

Programma Wo.: 8.35 Nieuwsbulletin.
12.15 Nieuwsbulletin, gevolgd door lunchmuziek.
19.30 Populaire Middel- en Zuid-Amerikaanse muziek, aangeboden door de firma Th. A. Henriquez.
20.30 Nederlands Nieuws en Nieuwsberichten.
20.45 Gevarieerd Programma.
21.45 Wilhelmus, sluiting.

De luisteraars willen hun toestel wel zo zacht afstellen, dat ook hun buren of huisgenoten van hùn radio kunnen genieten, kunnen praten en eventueel rusten.

BOTICA'S.

Deze week hebben de volgende botica's de Zondag- en nachtdienst:
Otrabanda: Centraal.
Punda: Wilhelmina.

LOTERIJ FORTUNA VERANDERT SYSTEEM.

Gaat vlotter werken.

Met 24 Juli wordt het loterij-systeem van Fortuna veranderd. De trekkingen van Loterijbond Fortuna krijgen dan: eerste prijs van ƒ 20.000.— (inplaats van ƒ 12.000.—); komen er meer prijzen (1047 i.p. v. 1013). De trekking wordt eenvoudiger (zodra de 1ste, 2de en 3de prijs bekend zijn, zijn ook de andere prijzen bekend). De uitbetaling van prijzen kan onmiddellijk na de trekking plaats vinden. De loten zijn betaalbaar aan toonder met zekerheidstelling bij den administrateur van financiën, zodat die kooplieden, die loten inwisselen, waarop een prijs gevallen is, geen risico lopen.

Tenslotte: vroeger waren er 12.200 loten, nu 10.000. En de prijs per heel lot van tien tientjes, wordt een tientje.

Zoals gezegd: de eerste prijs bedraagt ƒ 20.000.—. Verder: een tweede prijs van ƒ 8.000.—; een derde van ƒ 3000. — en 18 van ƒ 200. —; voor de 9 nummers, die voorafgaan en de 9 nummers, die volgen op de hoofdprijs): 9 prijzen van ƒ 300.— (toekomende aan de loten, welker nummers eindigen met de laatste drie cijfers van de hoofdprijs), 90 van ƒ 60.— (even als het vorige, maar dan voor de laatste twee cijfers); 900 van ƒ 20.— (even boven, maar dan voor het laatste cijfer); 18 van ƒ 50.— (de 9 loten vóór en de 9 loten na de tweede prijs); 9 van ƒ 100.— hetzelfde als met de eindcijfers van de eerste prijs, maar nu voor die eindcijfer van de tweede prijs); 18 van ƒ 40.— (de 9 loten vóór en de 9 loten na de derde prijs); 9 van ƒ 60.— (eindcijfers van de derde prijs).

Men ziet dus met één oogopslag of men een hoofdprijs en of nog andere prijzen heeft gewonnen.

Hoe beter Fortuna gaat, des te meer zou men bijv. aan Volkshuisvesting kunnen geven......

HET R.K. ZEEMANSHUIS VIERT FEEST.

Gisteravond werd in intieme kring op het R.K. Zeemanshuis het 15-jarig bestaan gevierd van het Apostolaat ter Zee. Ongeveer 30 medewerkers waren aanwezig, waaronder de Apostolisch Vicarius van Curaçao, die 15 jaar geleden een der stichters was van dit vooral in deze dagen zo noodzakelijk liefdewerk.

De Apostolisch Vicarius onderhield zich op vriendelijke wijze met de aanwezigen en sprak nog over de beginperiode van dit zo uitgegroeide liefdewerk.

Zondag as. zal — gelijk reeds gemeld — de kerkelijke viering en de officiële receptie plaats vinden. Het H. Misoffer in de kathedraal zal worden opgedragen voor het geestelijk en tijdelijk welzijn der zeelieden, die de belangen der Geallieerden dienen en voor de zielerust van hen, die in deze dienst gestorven zijn.

Tijdens de officiële receptie, die om 19.30 uur begint, zal mejuffrouw Elisabeth Wouters, als Voorzitster van het Comité Zeemanshuis, een feestgave aanbieden.

Buitenland.

DE SATELLIETEN VAN HITLER.

Roemenië is definitief de bondgenoot van Duitsland in zijn strijd tegen Rusland. Finlands wettelijke positie is nog niet heel duidelijk. Wel schijnt Finland begerig aan het spelletje mede te doen. Turkije heeft besloten neutraal te blijven. Bulgarije en Hongarije hebben hun standpunt nog niet bepaald, maar gezaghebbende lieden verklaren, dat het al heel duidelijk is, dat Hongarije het Bosjewisme haat. Ook de Spaanse houding behoeft niet betwijfeld te worden, alhoewel nog geen officiële verklaring is uitgegeven. Over de Japanse houding zal meer licht komen als de verschillende conferenties tussen de leiders van het land beëindigd zijn. De indruk over de Verenigde Staten te Berlijn is, dat er geen eenparig standpunt wordt ingenomen.

De Duitse leiders zeggen echter, dat wat de andere naties ook denken, het uitgebroken conflict tussen Duitsland en Rusland slechts een onderdeel is van de strijd tegen Engeland. De strijd tegen Rusland is een integrerend deel van de strijd tegen Engeland. Rusland was bezig een geweldige fortificatie rond Duitsland te leggen. Duitsland kan dat niet dulden en zal slag voor slag alles kapot slaan, wat het hindert. Eerst Rusland, dan Engeland, want dat is het laatste doel (Berlijn, (AP) 23.6).

LITAUEN GRIJPT DE WAPENEN.

De nieuwe Regering van Litauen dwong het volk de wapenen op te nemen en het Duitse leger bij te staan ter bevrijding van Litauen uit handen van de Bolsjewisten. De bevolking werd gewaarschuwd de Duitsers vriendelijk te ontvangen en hen overal te helpen. De leden van de Lithause activisten-beweging namen de stedelijke macht te Kaunas in handen. Zij waarschuwden de bevolking geen water te gebruiken van de stedelijke waterleiding, daar de Russen het water waarschijnlijk vergiftigd hadden (Kaunas, (AP) 23.6).

DUITSE MENING OVER RUSSSISCH LEGER.

Het Britse nieuwsagentschap bericht een mededeling uit Zürich, waaruit blijkt de Duitse mening over de sterkte van het Russische leger. Aan de Europese grenzen zou Rusland 118 infanterie divisies hebben, 20 cavallerie divisies en 40 tankbrigades. In reserve zouden zijn voor Europees Rusland 27 infanterie divisies, 5 cavallerie divisies en 1 tankbrigade. Het Russisch leger in Aziatisch Rusland zou bestaan uit 26 infanterie divisies, 8 cavallerie divisies en 5 tankbrigades (Londen, (AP) 23.6) [De grootte van een divisie is onbekend en varieert naar elk land. — Red.]

ROEMENEN DRINGEN BESSARABIË BINNEN.

Roemeense militaire kringen beweerden, dat hun meest Zuidelijke colonnes, die uit Galati oprukken, 50 mijl Russisch Bessarabië zijn binnengedrongen, niettegenstaande felle Russische weerstand en hevige verliezen aan beide zijden (Londen, (AP) 23.6).

FINS COMMUNIQUÉ.

Het Finse legercommuniqué deelt mede, dat op Zondagmorgen de Sovjet-Russische batterij te Pummanski vuur opende op een Finse trawler, die koers zette uit de haven van Petsamo. Het schip werd niet geraakt en de granaat viel betrekkelijk ver van het schip in het water. Dezelfde dag vuurden Sovjet soldaten bij Mirslampi in het Immomapervia-district verschillende schoten af over de Finse grens op soldaten van de Finse grenswacht. De schoten misten hun doel. (Helsinki, (AP), 23.6).

DIPLOMATIEKE RELATIES TUSSEN FINLAND EN RUSLAND NIET AFGEBROKEN.

De Sovjet-Legatie ging heden voort met functionneren, hetgeen aanduidde, dat de Russisch-Finse diplomatieke relaties niet zijn afgebroken, niettegenstaande de Russische schendingen van de Finse grens.

Een officiële Finse zegsman deelde mede, dat de Finse militaire positie onafhankelijk is van buitenlandse contrôle en zeide, dat de overeenkomst voor het doorlaten van Duitse troepen door Finland nog steeds in werking is (Helsinki, (AP) 23.6).

DE PAPIEREN DALEN.

De Japanse effecten zijn belangrijk gedaald, vooral ook de scheepsaandelen. De handel is onzeker geworden door de Duits-Russische oorlog en de toekomstige loop van zaken, wekt geen vertrouwen (Tokio, (AP) 23.6).

BRITTEN IN SYRIË BEREIKEN PALMYRA.

Het Britse Hoofdkwartier in het Midden-Oosten deelt mede, dat de Britse troepen in Syrië thans Palmyra bereikt hebben, waar zij zich nu gesteld zien tegenover een Vichy-colonne.

Het communiqué luidt als volgt: In **Libye** is er geen verandering in de toestand.

In Abessinië wordt het aantal gevangenen, dat bij Gimma genomen werd, geschat op 8000, waaronder een corpscommandant Generaal Tisse, twee divisie-commandanten en 8 Brigadiers. De operaties in het gebied ten Westen van Lakemti en bij Debra Tabor hebben bevredigend voortgang.

In Syrië zetten de geallieerde strijdkrachten de opmars ten Westen van Damascus voort. In de stad zelf is de toestand kalm. Britse troepen hebben Palmyra bereikt, waar zij thans weerstand ondervinden van een Vichy-colonne. Op andere fronten bleef de toestand onveranderd en worden de gevechten voortgezet. (Caïro, (AP) 23.6).

ALLERLAATSTE NIEUWS.

De Britten vielen in de afgelopen nacht de Duitse industrie-gebieden te Keulen en Dusseldorf aan, alsmede de marine-basis te Kiel in wijd verspreide aanvallen over het Westen en Noord-Westen van Duitsland. Aanvallen werden tevens ondernomen op Wilhelmshaven, Emden, Hannover en plaatsen in de door Duitsland bezette gebieden.

Een onbevestigd bericht uit Londen deelt mede, dat de Britse troepen in Syrië op de weg van Damascus naar Beyrouth de Franse Generale Staf hebben gevangen genomen.

Generaal Wladyslaw Sikorski, Premier van de Poolse Regering in ballingschap, heeft te kennen gegeven voor de Poolse Nationale Raad, dat zijn Regering mogelijk vrede zal sluiten met Rusland. Hierbij drong Sikorski aan op het herstel van het verdrag van Riga met Rusland in 1921 (zie biezonderheden in „Nieuws van Vandaag").

De Russen beweren, dat in de eerste twee dagen van de strijd tegen Duitsland de luchtafweer-troepen verantwoordelijk zijn geweest voor de vernieling van 127 Duitse vliegtuigen.

De Britse radio meldde, dat hevige Duitse luchtaanvallen plaats hebben op de Russische Zwarte Zee-Vloot en er in de Baltische Zee levendige activiteit is van beide kanten.

Een officiële vertegenwoordiger van het Finse Ministerie van Buitenlandse Zaken deelde mede, dat niet één Finse soldaat de Russische grenzen heeft overschreden en Finland niet in oorlog is tegen Rusland. Hij zeide, dat Finland neutraal is en hierin geen verandering zal komen, indien Finland niet wordt aangevallen. De spoorwegverbinding tussen Finland en Rusland is nog steeds intact (n.b.!).

Phalangisten in uniform demonstreerden te Madrid voor de Duitse Ambassade met uitroepen van: **„Naar Moskou""** en **„Gibraltar voor Spanje".** De politie kwam er niet tussen.

Uit Vichy wordt gemeld, dat Spanje mogelijk detachementen zal zenden om naast de Duitsers tegen de Russen te vechten.

Ook de schijnstaat Slowakije is thans in oorlog met Rusland. President Tiso gaf hedenmiddag een proclamatie uit, waarin hij verklaarde, dat het Slowaakse Leger heden de grenzen van het land is overgestoken om zich te voegen bij de Duitse troepen in de strijd tegen Sovjet-Rusland.

Anthony Eden sprak heden op officiële wijze het Lagerhuis toe, waarbij hij Rusland verwelkomde als een geallieerde in de gemene taak om Duitsland te verslaan.

Germaans-Slavische wrijving van 10 eeuwen barst weer los.

Uit Derde Kruistocht ontstond via Duitse Orde de zucht naar Pan-Germanisme.

Missie en Politiek gaan niet samen.

In de twaalfde eeuw zeulde een troep fantasten, ridders, monniken, avonturiers en pelgrims door de Donauvlakte naar het Oosten. Dat waren de deelnemers aan de Derde Kruistocht, die op verovering uitgingen naar het Heilige Land. Aan de kruistocht namen ook deel inwoners uit Bremen en Lübeck.

Eindelijk staan deze lieden onder de tinnen van Jerusalems muren. Later komt men er binnen. De Duitse deelnemers uit Bremen en Lübeck verenigden zich, stichtten een hospitaal. Hieruit ontstond de zg. Duitse Orde, een soort ridderorde, die verwant is met die der Goede Tempelieren, maar vrijwel uitsluitend Duits was. Met de hoogmoed, die den Duitsers altijd is eigen geweest, keek men neer op lieden van andere rassen en volken. Tenslotte vond men het niet eens meer passend om het hoofdkwartier van de Duitse Orde in Jerusalem te laten. Onder Grootmeester Herman von Salzen werd het centraal bestuur naar Duitsland overgeplaatst.

In die tijd was Rusland reeds lang tot het Christendom bekeerd. Ook Nederland en Frankrijk waren gekerstend. De Pruisen ploeterden nog voort in het heidendom. Daarheen richtten zich allereerst de aspiraties van de Duitse Orde. Pruisen werd door de Duitse Orde op de heidense inwoners veroverd. De zending onder de heidenen werd in die dagen nog altijd op bloedige wijze bedreven. Deze Duitse Orde werd de organisatie van Duitse expansie-zucht. In de 13e eeuw trokken ze naar de Baltische Zee, langs de Oostkust van die zee. Inderdaad is de Duitse invloed van deze kolonisten enorm geweest. Zelfs in de Russische regeringskringen konden zij hun macht uitoefenen.

Eerste botsingen tussen Pangermanisme en Panslavisme.

Doch de Russische-Duitse quaestie bleef wringen. De Duitse „Drang nach Osten" pousseerde steeds verder. Het Russische panslavisme trachtte toen reeds zijn vleugelen uit te slaan. Bij Novgorod en Tannenberg kwam het tot veldslagen, waar de Slaven de Duitsers in de pan hakten. De macht van de Duitse Orde neemt na de Slag bij Tannenberg in 1410 geleidelijk aan af.

Tegen het Slavische uithoudingsvermogen was zelfs de Duitse efficiency niet bestand. Het verworven gebied gaat voor de Duitse orde allengs verloren.

De Pan-Slavische beweging breidt zich uit. Door de 17 Rode tirannen werd het Panslavisme met het communisme vereenzelvigd. Daarom zijn Communisme en Nazisme als gelijknamige polen, maar dan van een enorme magneet. Zij stoten elkaar af. Beiden, Adolf Hitler en Josef Stalin, willen en beogen hetzelfde. Hun vriendschap was een leugen. De een zal moeten sterven als de ander wil leven. Het non-agressie-pact was een leugen, een tijdelijke noodzakelijkheid voor Hitler om zich nog even veilig te stellen. De gisteren losgebarsten botsing is de waarheid. Zal ook waarheid blijven, want Rus en Duitser zullen nimmer samen gaan.

Vorige week kwamen er eerst berichten, dat er gewapende conflicten waren uitgebroken. Later werden die bevestigd noch tegengesproken door geallieerde bronnen. De Duitsers hielden officieel de vriendschap aan, al rende de Sovjetgezant in Berlijn Dekanosof op en neer naar het bureau van Joachim von Ribbentrop. In Moskou was het officieel ook pais en vree. De oude vriendschappelijke relaties bestaan voort, zei men.

Ondertussen werd de gehele gewapende macht getraind met een ijver zonder weerga. Het waren geen oorlogstoebereidselen. Neen, daar doen de Russen niet aan. Oefenmarsen werden gehouden. Lange afstandsmarsen waren het, helemaal naar de Finse grenzen. Reizigers die daar voorbij kwamen, rapporteerden: wat oefenen die Russen toch. Ze oefenden zelfs in het opblazen van bruggen. Geen brug bleef er heel na die oefening. En in het Zuiden waren de Roemenen ook al deelgenoot in deze massale oefening. Bij wijze van oefening deed zelfs de Sovjet-gezant mede. Die vertrok hals over kop uit Bucuresti naar Moskou, net alsof er wat dreigde. Dat deed het niet, want men oefende slechts. De Roemeense soldaten lieten zich bij wijze van oefening doodschieten ook. In Bukovina en Bessarabië, enkele maanden geleden door de Russen van de Roemenen afgekaapt, waren gewapende oefenconflicten met scherp geschut. Kanonnen oefenen mede in het bestoken van dorpen. Bommenwerpers oefenden boven de burgerij met echte bommen. Het was een reuzenoefening.

In Moskou zelf oefende men ook. De studenten werden opgeroepen. Werden bang, want met de moderne vliegmachine ligt Moskou in de gevechtszone, voor het eerst in de historie. Niemand is er meer veilig. In de winter moeten we studeren, zeiden de studenten, in de zomer gaan wij op het platteland leven, onder natuurlijk te evacueren. Op het platteland staan ook de ammunitiefabrieken, waara ze zich nog wat meer oefenen kunnen.

De gehele vorige week waren het geruchten. Zondagmorgen werd het werkelijkheid. Men vlotte routine brak Hitler het non-agressie-pact. Hij vond meteen een voorwendsel uit: het brengen van godsdienstvrijheid aan Rusland. De Consulatenoorlog van de vorige week had zijn gevolg. Een nieuwe episode uit het eeuwige conflict tussen Duitse en Russische expansie was begonnen.

De Donau is het symbool van Duits-Russische spanning.

Met de Duitse Orde is dit conflict in de dertiende eeuw in het Noorden langs de Baltische Zee ontstaan. Bij de Donau gebeurde hetzelfde in het Zuiden. De Donau is altijd het symbool van Duits-Russische spanning geweest. Men leze hierover het interessante boek van Emil Lengyel. The Danube (New York, $ 3,75).

Deze rivier komt langs Bratislava. Gedurende 250 jaren was Bratislava de hoofdstad van het Hongaarse koninkrijk. Toen heette het Pozsony. Een derde van de inwoners van Bratislava is Duits, die noemen deze stad Presburg. Bratislava, Pozsony en Presburg zijn drie namen: Slaven, Hongaren en Duitsers. Hier is het, dat drie volksgroepen elkaar raken. Nu eens domineerde de een, dan weer de ander. Dit gedeelte van de Donau heeft eeuw in eeuw uit de strijd tussen Duitser en Slaaf gezien. Toen Ottakar de Bohemiër tegen Rudolf van Habsburg vocht, was hij zich niet bewust, dat hij hier een wereldmissie dreef en streed voor de Slavische zaak. Hij streed de strijd uit begeerte naar macht, om zijn dynastie te versterken, maar het waren de Slaven, die ermede gediend waren. Toen de Tsjechen 700 jaren later trachtten het Hongaarse juk af te werpen, vochten zij na zoveel eeuwen nog steeds voor de zaak der Slaven en werden zij de kampioenen van het Panslavisme, een beweging, die onder de Tsaren tot de hoogste bloei kwam en onder de Communistische machthebbers tot levensroeping is geworden.

De Tsjechen en Zuidslaven wilden op de Russen steunen, omdat alleen Rusland machtig genoeg scheen om aan de Donau, het bolwerk van het Slavendom, zijn macht te doen gelden.

Door een samenloop van omstandigheden verloren de Tsjechen aan het einde van de 10e eeuw de slag in de Donau-vallei tussen Arpad en Svatopluk. Toen konden de Magyaren hun gang gaan en een wig werd gedreven tussen Noord en Zuid Slaven. De Tsjechen waren aan de genade van Duitsland overgeleverd.

Dit werd een felle factor in de strijd tussen Duitser en Slaaf. Meer dan duizend jaren wilde de Duitser naar het Oosten en de Slaaf naar het Westen. De Duitser wilde naar het Oosten, omdat hij wel toegang tot de zee had, maar geen achterland. De Slaaf wilde naar het Westen, omdat zijn grond rijker was dan waar in Europa ook — en misschien wel ter wereld — maar hij geen zee had om uit te voeren.

De Slaven hadden succes.

Ten Z.O. van Berlijn herinneren de Slavische namen van de voorsteden Buckow, Teltow, Rudow e.a. nog aan de Slavenhegemonie hier ter plaatse. De Duitse efficiency heeft de Slaven teruggedrongen naar het steppen-gebied van Oost Europa, waar zij zich oorspronkelijk in de 8e eeuw reeds hadden gevestigd en die sedertdien het onbetwistbaar eigendom der Russen is gebleven.

Het „Derde Rome".

Rusland werd een missie op zichzelf. Het Panslavisme concentreerde zich in Christelijk Moskou, het Derde Rome. Het eerste Rome was ten prooi gevallen aan de barbaren. Constantinopel, of Nieuw Rome, viel in de 14e eeuw aan de „ongelovige" Turken.

De grootste landveroveraar, dien de historie kent, is Dzjengis Khan, die uit Oost Azië komend, met zijn invasiebenden heel Mongolië, Siberië en de Oeral doorrende en zijn krachten op Rusland beproefde.

Tartaren heetten deze stormtroepen, waar de Nazies nog niets bij zijn. Met de gebrekkige veertiend'eeuwse middelen bezetten de Tartaren een gebied, dat van de Stille Oceaan tot aan Scandinavië zich uitstrekte. Maar na 80 jaar vechten tegen de Slaven gaven ze het op. Hun aspiratie om van Stille Oceaan tot aan Atlantic te heersen, is niet in vervulling gegaan. Moskou weerstond de Tartaren en Iwan III de Grote, die omstreeks 1500 leefde, vestigde Groot-Rusland, „Heilig Rusland", zoals de kroniekschrijvers het zouden noemen.

Vier landveroveraars van groot kaliber telt de historie: Belisarius, Dzjengis Khan, Napoleon en Hitler. De eerste is nooit in Rusland geweest. Dzjengis Khan was voor Moskou's poorten zelfs in zijn verlies nog geweldig en groots.

Napoleon was in zijn verlies bespottelijk. Ook Hitler, de moderne landveroveraar wil beproeven, wat aan zijn grotere voorgangers mislukt is: optrekken tegen de Slaven. De geesteskracht der Slaven is thans ondermijnd. Want het Christendom, dat in de voorgaande gevallen basis gaf aan Ruslands macht, is door de Communistische tirannen verdrukt en door de lange tijd, dat zij aan het bewind zijn in het thans levende geslacht zelfs ten dele tot niets herleid. Twee satanische machten zijn tegen elkaar in het krijt getreden. De ene Satansmacht is die van Hitler, wortelend in een tiranniek heerszuchtig volk. De andere Satansmacht is die van Stalin, deze wortelt in niets dan in de 17 Communistische leiders, terwijl het volk — dat is wel zeker — als het de kans krijgt zich tot zijn God bekeert. Of hier tussen twee geweldige wereldmachten, Panslavisme en Pangermanisme de doodstrijd gestreden zal worden, staat nog te bezien. Dat het een gevecht van titanisch geweld zal worden, is uit de berichten van vandaag al wel duidelijk geworden.

EMMASTAD.

SOCIETEIT „ASIENTO".

Dagschotels:

Heden: Capucijners garni.
Morgen: Rosbief, geb. aard., doperwten.

Agenda:

Dinsdag, 24 Juni 19.30 uur
Competitie biljarten „C" klasse.
Woensdag, 25 Juni 19.30 uur
Competitie biljarten Hoofdklasse.
Vrijdag, 27 Juni 19.30 uur
Competitie biljarten „A" klasse.
Zondag, 29 Juni 20.30 uur
Concert te geven door het orkest van de „K.S.L.I.".
Maandag, 30 Juni 19.30 uur
Competitie biljarten „B" klasse.

WACHTDIENSTEN.

Dinsdag, 24 Juni 1941.

Telegram Afdeling: Hr. Pons, tel. 675, Amalia van Solmslaan 13.
Shipping & Supplies: Hr. De Vlieger, tel. 244, Bernhardlaan 10.
Scheepvaart Afdeling: Hr. Wortel, tel. 448, Bernhardlaan 5.

VERLOREN:

Een gouden armband.
Isla of Rio Canario.
Keulemans, Negropont 119-A.

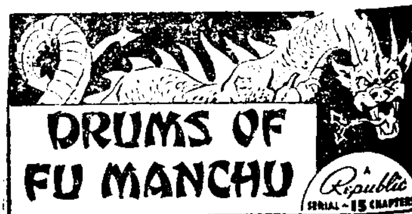
„SHELL GOLF CLUB".

Zondag werd de finale gespeeld om de „Henderson"-beker tussen de heren Crook en Ellinghausen. Gezien de capaciteiten der beide finalisten werd er alreeds een felle strijd verwacht, doch niemand vermoedde, dat de spanning zo groot zou worden. Gedurende de ochtendronde van 18 holes hadden beide spelers nogal moeite met de hevige rukwinden, waardoor aan de juistheid der slagen nog wel eens afbreuk werd gedaan, hetgeen aan de totaal score niet ten goede kwam.

Na beëindiging dezer ronde bleek de heer Ellinghausen 5 holes down te zijn en een ieder verwachtte een spoedige beslissing in de middagronde.

Het liep echter geheel anders. Met onverwoestbare energie begon de heer Ellinghausen zijn achterstand in te lopen om na 9 holes nog slechts 2 down te zijn, zodat alles nog mogelijk was. Eerst op de 34e hole werd een slechte bunkerslag hem noodlottig, waardoor hij de match verloor met 3 en 2 en de heer Crook voor een jaar beslag legde op de prachtige beker.

Na afloop reikte de heer Elvers, namens de firma Henderson, de prijzen aan de winnaars uit.

FEUILLETON

Het Huis vol Haat.

12).

„Neen, helaas niet. Hij is door metaphysische gronden tot die mening gebracht. Hij wist, maar kon niet uitleggen; hij was er zeker van, maar had geen bewijs. Het was heel vaag — een beetje esoterisch zelfs."

„Ik had in Chet nooit spiritualistische neigingen vermoed," spotte Sibella. „Als u hem goed leert kennen, zult u merken, dat hij akelig alledaags is."

„Schei toch uit, Sib," zeide Chester geprikkeld. „Je kreeg zelf vanochtend koude rillingen, toen ik je zei, dat de politie aan inbraak geloofde."

Sibella antwoordde niet. Zij boog zich wat voorover en wierp haar sigaret in de haard.

„Tussen twee haakjes, Miss Greene," zeide Vance luchtigjes, „dat verdwijnen van de revolver van uw broer is nog al geheimzinnig. Herinnert u zich misschien het wapen ergens gezien te hebben?"

Er kwam weer een starre uitdrukking in Sibella's ogen en om haar mondhoeken speelde een flauw ironisch glimlachje.

„Zo, is Chesters revolver weg?" Zij vroeg het onverschillig, alsof haar gedachten elders waren. „Neen... die heb ik niet gezien." En dan na een korte stilte: „Maar verleden week lag de revolver nog in zijn lessenaar."

Chester sprong driftig op. „Wat heb jij verleden week in mijn lessenaar gedaan?"

„Kalmeer je maar. Ik zocht niet naar billets doux. Zij en veliefd....... dat kan ik me niet voorstellen, Chet! Ik zocht alleen maar naar de smaragden speld, die ik je geleend, maar nooit teruggekregen heb."

„Die is in de club."

„In de club? Nou, dan had ik lang kunnen zoeken! Maar in ieder geval heb ik de revolver gezien. Weet je zeker, dat die weg is?"

„Praat toch geen onzin. Ik heb het hele huis doorzocht — Jouw kamer niet uitgezonderd," voegde hij er hatelijk aan toe.

„Dat kan ik me voorstellen. Maar waarom heb je verteld, dat je de revolver had? Waarom onnodig verdenking op je laden?"

„Deze heer," — Chester wees op Heath — „heeft mij gevraagd of ik een revolver had en toen heb ik „ja" gezegd. Als ik dat niet gedaan had, zou een van het personeel of van mijn lieve familie het hem verteld hebben. En ik vond het het beste de waarheid te zeggen."

Sibella glimlachte ironisch. „Mijn oudste broer is, zoals u ziet, een voorbeeld van alle ouderwetse deugden," zeide zij tegen Vance. Maar zij was zichtbaar distraite. De revolver-episode scheen haar enigszins uit het evenwicht gebracht te hebben.

„Met die inbraak-theorie schijnt u het niet eens te zijn," zeide Vance. „Kunt u een andere verklaring van de tragedie geven?"

„Dat ik niet geloof in inbrekers, die vrouwen neerschieten en zich uit de voeten maken zonder iets mede te nemen, betekent nog niet, dat ik een andere verklaring kan geven. Ik ben geen politie-beambte — hoewel ik dikwijls genoeg gedacht heb, dat het een aardig baantje voor mij zijn zou — en ik had zo'n idee, dat het de taak van de politie was misdadigers op te sporen. U gelooft ook niet in dien inbreker, Mr. Vance, anders zou u Chets onderstelling niet ernstig opgenomen hebben. Wie denkt u, dat hier vannacht zo tekeer gegaan is?"

„Beste Miss Greene, als ik daar de flauwste notie van had, zou ik u niet lastig vallen met onbescheiden vragen. Ik zwoeg met loodzware voeten rond een echt moeras van ontwetendheid."

Hij sprak luchtigjes, maar Sibella keek hem toch enigszins wantrouwend aan. Dan lachte zij echter vrolijk en strekte haar hand uit. „Nog graag een sigaret, monsieur. Ik was op het punt ernstig te worden en ik wil onder geen omstandigheden ernstig zijn. Het is zo vreselijk vervelend en bovendien krijg je er rimpels van. En ik ben veel te jong voor rimpels."

„U zult altijd te jong zijn voor rimpels. Maar misschien zoudt u toch, zonder te ernstig te worden, iemand kunnen aanwijzen, die reden gehad kan hebben om uw beide zusters te vermoorden."

„O, wat dat betreft, dan zou ik zeggen, dat we allemaal in aanmerking komen. We vormen nu niet wat je noemt een ideale familiekring. We houden niet van elkaar, zoals dat goed opgevoeden, christelijken bloedverwanten betaamt. Integendeel, we vliegen elkaar voortdurend in de haren. Het is echt wat je noemt een boeltje — deze ménage. Het verwondert me, dat er al niet lang een moord gepleegd is. En we moeten hier allen blijven wonen tot 1932 of op onze eigen benen gaan staan en dat laatste zouden we natuurlijk geen van allen kunnen. Een mooie erfenis van den ouden heer."

Zij rookte enige ogenblikken met een somber gezicht.

„Ja, ieder onder heeft reden te over om tegen alle andere moorddadige neigingen te koesteren. Chet bijvoorbeeld zou mij nu met plezier worgen, als hij niet bang was, dat de naweeën van zijn daad een ongunstige invloed zouden hebben op zijn golf-spel. Rex beschouwt ons allen als inferieur en vindt zichzelf waarschijnlijk bezonder onzelfzuchtig en altruïstisch, dat hij ons al niet lang geleden vermoord heeft. En de enige reden, waarom moeder ons niet gedood heeft, is, dat haar verlamming haar dat belet. Ook Julia zou ons allen in olie hebben zien koken, zonder dat een spier van haar gelaat vertrok. En wat Ada betreft, niets zou haar liever zijn dan ons allen uitgeroeid te zien.

Zij is niet van ons bloed en haar ons. En evenmin zou ik bezwaren hebben de rest van mijn lieve familie uit de weg te ruimen. Ik heb er dikwijls over gedacht, maar ik heb nooit een goede en grondige manier kunnen bedenken. Nu weet u alles. Als u naar mogelijkheden zoekt, dan hebt u ze te kust en te keur."

Wordt vervolgd.